

Heräsin aamulla kellon soittoon. Kellon ääni oli lumoava ja halusin kuulla sen uudelleen. Laitoin hetkeksi silmäni kiinni ja annoin kellon soida. Se soi hyvin kovaa. Korviini sattui todella paljon. Hetken kuluttua aloin ymmärtää sen, että olen taas hereillä. Tässä maailmassa, joka ei ole aina niin kaunis kuin sen uskoisi olevan. Maailmassa, missä tapahtuu paljon pahaa, mutta myös hyvää. Olen kokenut elämässäni vain sen pahan. Minua on yhden kerran elämässäni arvostettu ja se oli vain kerran. Muistan sen ikuisesti se oli toissa kesänä kun kerroin ukilleni, että haluan auttaa häntä puutarhan hoitamisessa. Ukkini oli todella onnellinen siitä, että tarjosin apuani, vaikkei se apu parasta olekaan. Sen jälkeen tajusin elämässäni, ettei kaiken tarvitse olla niin täydellistä, koska pienetkin asiat voivat tehdä jonkun onnelliseksi. Jo sillä, että tarjosin apua ukilleni tein hänet onnelliseksi. Tämä pieni asia teki minun oloni sellaiseksi, että minua osataan arvostaa tässä maailmassa. Nousin ylös kovasta sängystäni. En nukkunut hyvin. En ole nukkunut aikoihin hyvin. Mielessäni pyörii liikaa asioita, jotka eivät vaan suostu olemaan hiljaa. Tuntuu kuin joku huutaisi pääni sisällä jotain, mitä en vielä erota sanoiksi. Mutta se sattuu niin paljon, että tuntuu kuin pääni räjähtäisi. En halunnut, että sekoaisin. Se oli viimeinen asia mitä halusin, mutta sekin on totta. Olen ollut viimeiset kymmenen vuotta sairaalassa. No sinua varmaan mietityttää, että miksi? Se johtuu siitä, että minulla todettiin syöpä, ja nyt olen teholla. Odotan lääkäreitäni ja toivon, että leikkaukseni olisi mennyt hyvin. Minua pelottaa niin paljon, mutta jos pelkää se ei auta yhtään. Ei pidä pelätä vaan pitää voittoa ne omat pelkonsa ja painaa eteenpäin. Niin kuin minäkin olen tehnyt koko elämäni ajan. Olen aina toivonut onnea, iloisuutta ja hyväksytyä ihmistä itsestäni tähän maailmaan. Pian ääni päässäni lakkaa, se vain lakkaa. Alan nähdä vain valkoista, kuin tyhjää. Tuntuu, kuin joku huutaisi minulle, tunnen sen surun, mutten halua kääntyä takaisin suruun, haluan olla iloinen ja nyt olen kun on aivan hiljaista. En tunne enää mitään, vain tyhjyyttä.